

97.

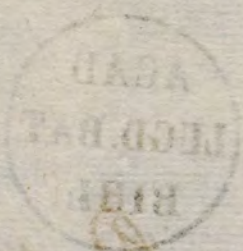
Perillatris domine

Non desino quem perpetuis beneficiis tuum fecisti, eundem mihi
tibi quavis occasione ornandum obtrudere; nimirum
intelligo jampridem te non illibentius dare ea et con-
cedere quam mihi accipere. sed quid opus est verbis?
abducat ac recedant voces illae quae ab modestia tua
ab adulatione profecta videri possint, a cuius specie
tantum abesse volo, quantum absum ab adulandi in-
congruitate. Ornatissimus vir Corn. Kuchlinus, quod
etor Sylvaeducensis, qui haec exhibebit hoc moni-
to indicium mihi fecit et alia multa honesta
in territorio Sylvaeducensi munera per pacem
vacant, et ostervici quoque hominum honestum
desiderant, qui isti pago et districtui satis an-
plo sit a Sacerdotis. auctorem se mihi esse
istius muneris non modico eximi per anni-
cos fautoresq. ambiendi. ipse continuo advola-
rum, nisi Pater esset valetudines deplorata
et gangrena pedum laboraret, quam saepe
momento cita mors consequitur. quod te
etiam atq. etiam oro, qui mihi unicuique par-
ticulari et alteri animo atq. affectui parvus
ut apud Patris patriae conscriptos, quos
inter Schravvris, Toparcha Wimmund nomine
alij, mihi addictissimi me serio commendare
figeris et ceteris debitis mihi imponas sol-
vendi deprecationem ita debendi perpetui-
tatem. Ita vale perillatris domine
Scribo. Simultaneum

Alemaria. XIV. clxxxviii. tunc omni nomine servus
et clerus

Henricus Bruno.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Mijn Heer

Mijn Heer van Zulichem
Raad en Landt van S.
Hoogheijt.

In 's Gravenhage

Door Vriende —